

LEENA NORMS [VERENIGD KONINKRIJK]

VERTALING: JABIK VEENBAAS

DE ACHTERKLEINDOCHTER VAN DE BOER

Ik sta hier en adem de velden in
Die eens wouden waren, leun op
Het kussende hek dat zich plooit
Naar het bloed onder mijn polsen,
Verscholen in een afgedragen anorak:
Een rijzend hoofd dat de voorouders naspeurt
Opgevouwen in mijn borst, hun schim geworden
Lichamen die bomen rooien, goedbedoeld.
Een poging om de toekomst in te stoppen
Als 't bedtijd is, percelen af te passen en te vullen
Met varkens, paardenweitjes geveerd met de hoeven van
Morgen; de trots van afdalen uit bomen
Naar tegelvloeren, huizen optrekken als aan touwtjes
En de wereld voor ons laten dansen, weer.

Ik grijp naar hen, maar, beter wetend
Strek ik mijn arm   nog verder uit,
En pluk voorouders die niet boerden maar
Foerageerden, nog niet geleerd hadden om
Vlaggen te hijsen. Ik wil slingerbenen uit bomen zwaaien
En mijn bivak bij hen maken totdat
Dit   alles   over is,
Hurken onder pikdonkere luchten en neuriën

In een toonsoort die nog geen naam heeft, buik
Naar de hemelen, huilend naar wat daar hangt.
Dat zoals   ik nu zie
De hoop is op het uitzicht vanaf het kussende hek.

Een droom te verteren die ons nu op onze beurt
Verslonden achterlaat, met hand en tand, en alhoewel
Ik graag mijn hielen licht, ben ik niet bang
Om me te scharen in de rij van stugge traditionalisten
Die niet leven om hun gezicht te redden maar om gaten te stoppen,
Om schuren te legen en vol te rijden met dagen,
De velden te openen en te vullen met wilde minuten,
De grond om te keren naar zichzelf, want wie ben ik om mijn clanruit
Te zwaaien in het gezicht van het Fortuin, niet het soort
Dat je kunt verdienen of begraven maar het Fortuin dat je aantreft
Als je leunt op een hek en dat met de ogen knippert terwijl hij
Voorbij komt.